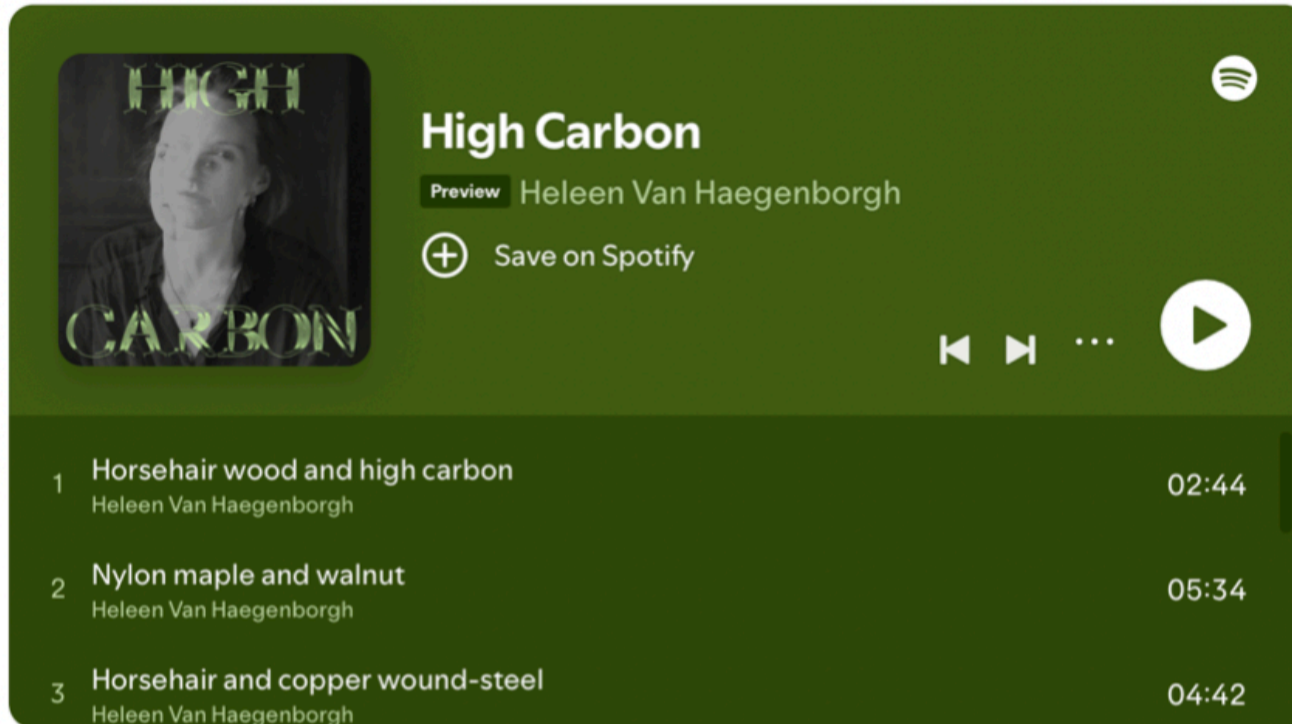

Intrigerend muzikaal weefwerk van Heleen Van Haegenborgh

HELEEN VAN HAEGENBORGH

High carbon

★★★★☆

“Onderstaand album is meer iets voor jullie, niet? Ik vind het zeker prima, maar kan het echt niet als ‘jazz’ labelen,” zo las ik in de mail van een collega-recensent. Zoals wel vaker valt het werk van Heleen van Haegenborgh in een niemandsland tussen genres. Maar zoals steeds bewijst de componiste dat dit haar niet tegenhoudt om indringende muziek te schrijven.

Op *High carbon* kruipt van Haegenborgh weer zelf achter en in de vleugel – een van haar veelgebruikte technieken is om de pianosnaren met nylondraad aan te strijken. *Electronics* gaan in dialoog met de bijzondere akoestiek die dat weefwerk oplevert. Zulke klankoefeningen dreigen weleens uit te monden in berekende, academische complexiteit, die het emotionele aspect van muziek vergeet. Bij Van Haegenborgh blijft de muzikaliteit altijd de belangrijkste parameter. Dat wil niet zeggen dat het album nooit wringt, of dat dit plots een melodieuze worp is geworden. Maar de texturen die de componiste opzoekt, zijn wel voortdurend intrigerend en meeslepend. (jc)